

VONNIS

nr. 46
dd. 13.1.1999

nr.
ME66 CP.370-95

van het parket

De rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, 11^e kamer, rechtsprekend in correctionele zaken, wijst het volgende vonnis :

In zake van het Openbaar Ministerie en de burgerlijke partijen :

, vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester en Schepenen,

vertegenwoordigd door Mr. ; advocaat te

HET VLAAMS GEWEST, vertegenwoordigd door

vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te ;

tegen :

bediende, geboren wonende
wonende ; voorheen en thans

bijgestaan door Mr. , advocaat te ;

Beklaagd van :

te ononderbroken tussen 12 januari 1994 en 16
maart 1995 :

Bij inbreuk op artikelen 13 (1) (2) (3), 14 en 15 van het Decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpgezichten verzuimd te hebben de overeenkomstig art. 5§4 en art. 11§2 bij Koninklijk Besluit bepaalde voorschriften na te leven met betrekking tot de instandhouding en het onderhoud van voor bescherming vatbare of beschermde onroerende goederen, namelijk de bij Ministerieel Besluit dd. 12 januari 1987 als monument beschermde " niet te hebben onderhouden en geen instandhoudingswerken te hebben uitgevoerd;

Gelet op de processtukken;
Gehoord de burgerlijke partijen in hun middelen en conclusies;
Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;
Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging;

De stelling van het Openbaar Ministerie en het Vlaams Gewest, waar zij voorhouden dat beklaagde zich niet verzet heeft tegen de bescherming en ook niet tegen de omschrijving van de schuur als "gaaf bewaard exemplaar" -aangezien hij tijdens het openbaar onderzoek dat doorging van 31.3.85 tot 29.4.85 geen enkel bezwaar formuleerde (besluiten Vlaams Gewest sub. I.2)- kan niet worden gevolgd;

Het is niet omdat beklaagde geen officieel bezwaar zou hebben geuit tijdens dit onderzoek "de commodo et incommodo" dat meteen daardoor het Vlaams Gewest zou aantonen dat op het ogenblik van de bescherming dd. 4.12.1985 de schuur zich in goede staat bevond, temeer nu er op geen enkel ogenblik enige tegensprekelijk plaatsbeschrijving werd opgesteld; Het thans voorgelegd niet ondertekende noch gedagtekende eenzijdig opgestelde verslag en de bijhorende foto's -waarvan niet blijkt op welke datum deze werden genomen- heeft geen enkele bewijswaarde;

Er wordt trouwens niet aangetoond dat beklaagde ooit kopie van dit verslag zou hebben ontvangen, zodat hij praktisch gezien zelfs geen bezwaren kon doen gelden;

Uit de foto's en het verslag blijkt -louter ten overvloede- niet onomstotelijk dat de schuur in goede staat was;

Het is trouwens niet, gelet op de vergankelijke aard van de materialen waaruit de schuur is opgetrokken, dat -omdat de schuur gedurende een periode van 200 jaar in goede staat zou zijn behouden (zoals het Vlaamse Gewest voorhoudt in haar eerste nota sub. I.8)- dit ten eeuwigen dage het geval zou zijn;

De door beklaagde, die inzake niet de bewijslast heeft, voorgebrachte diverse verklaringen en de houding van de eigen brand-verzekeraar, tonen eerder het tegendeel aan;

Het Vlaamse Gewest betwist trouwens niet dat de schuur beschadigd werd door de storm, maar stelt dat dit enkel te wijten is aan het feit dat deze niet werd onderhouden en niet wind- en watervrij werd gehouden (zelfde nota sub. I.8 in fine);

Conclusie :

Het dossier van het Openbaar Ministerie bewijst de tenlastelegging (die hoe dan ook w.b. de data niet kan worden uitgebreid zonder een vrijwillige verschijning) niet;

Het Vlaams Gewest toont niet aan dat op 4.12.1985, datum waarop het MB. van 23.10.1985 hem werd betekend, het beschermd monument kon worden in stand gehouden en onderhouden door de uitvoering van zekere werken, en dat het op dat ogenblik volledig intact en in goede staat was, nu nooit een tegensprekelijke plaatsbeschrijving werd opgesteld; De wet legt enkel een verplichting op tot onderhoud en instandhouding en verplicht de eigenaar van een beschermd monument niet om dit volledig herop te bouwen;

Dat, gelet op de vrijspraak van beklaagde, de rechtbank onbevoegd is om kennis te nemen van de eis van de burgerlijke partijen;

OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,

Gelet op artikelen :

- 11,12,14,31,32,34,35,36,40,41 der wet van 15 juni 1935;
- 191 Wetboek van Strafvordering;

door de voorzitter ter terechtzitting aangewezen;

Rechtsprekend op tegenspraak

Spreekt beklaagde vrij;

Laat de kosten van de strafvordering ten laste van de Staat;

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de eis van de burgerlijke partijen en laat te hunnen laste, de kosten door hen veroorzaakt;

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting op 13 januari 1999

Aanwezig :

alleenzetelend rechter,

substituut-procureur des Konings ;

griffier;